

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Fila László ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Papp Gábor ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. január 24. napján meghozott, 19.P.28.190/2010/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 35.000 (harmincötezer) forint + áfa első-és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 63.000 (hatvanháromezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A alperes neve által szerkesztett ... internetes oldalon ... napján „...” címmel jelent meg cikk, mely érintette felperes neve felperes személyét is.

A felperes keresetében sérelmezve a cikkben megjelenteket sajtó-helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest olyan tartalommal, hogy valótlan volt az alperes közlése, mely szerint a pénze miatt nem tudták háttérbe szorítani a ...ban, továbbá nem felelt meg a valóságnak az, hogy ...t a ...-val „tudja fogni”.

Való tényként kérte közölni, hogy a pártban való tevékenységében semmiféle pénznek nem volt és nincs szerepe a párt szakmai, politikai és személyi ügyeinek

megvitatása során. Továbbá sem módjában, sem szándékában nincs bárkit is „fogni” a ...-val.

Az első sérelmezett kitéttel kapcsolatosan előadta, hogy a cikk ezen részének lényegi tartalma az, hogyha a felperesnek nem lenne pénze, akkor nem játszhatna szerepet a pártban. A másik fordulat azt fejezi ki, hogy a mozgalom vezetőjének, ...nak takargatnivalója lenne és a felperes által zsarolható. Előadta, hogy a ... internetes portállal kapcsolatosan semmiféle szerkesztői felelősséget nem visel, cikket azonban több alkalommal is adott a sajtóorgánium részére.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan pedig a felperes keresetének elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a felperes kizárólag a per tárgyalási időszakában pontosította az alperes személyét, ilyen módon a sajtó-helyreigazítási keresete az alperesi szerkesztősséggel szemben határidőben nem került előterjesztésre.

Érdemben úgy nyilatkozott, hogy a perben kifogásolt közlések véleménynyilvánításnak minősülnek, sajtó-helyreigazítás tárgyát nem képezhetik. Azon közléssel kapcsolatosan, mely szerint a felperest a pénze miatt nem tudták háttérbe szorítani, a felperes álláspontját is ismertette a lap. A felperes által igényelt helyreigazítás szövege pedig túlterjeszkedik a cikk sérelmezett közlésein. A másik sérelmezett közléssel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a felperes külön nem kifogásolta a cikk azon közlését, hogy a ... internetes portállal összefüggésbe lenne hozható. Az alperesi újságíró ebből vonta le a következtetését véleményként, így azzal szemben helyreigazítás nem kérhető.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa üzemeltetett ... internetes újságban ...-án közzétett „...” című közleménnyel azonos elérhetőséggel, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül tegye közzé a ... portálon legalább 30 napra - ha az eredeti közlemény ennél tovább is fennmaradt egészen annak fennmaradásáig - az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: ...-án közzétett „...” című írásunkban olyan hamis látszatot keltettünk, hogy felperes nevenek, a ...ban betöltött szerepét az ő és családja által a pártnak nyújtott anyagi támogatás határozta volna meg, ezért nem lehetne őt háttérbe szorítani.”

Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A költségekről úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viseljék.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 27.000 forint kereseti illeték viseléséről úgy határozott, hogy abból a felperes 15.000 forintot, míg az alperes által szerkesztett lapot üzemeltető pedig 12.000 forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 7. § (1) bekezdését, 8. § (1) bekezdését, 61. § (1) és (2) bekezdését, a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 2. § (1) és (3) bekezdését, 3. § (1) bekezdését, 11. § (1) bekezdésének c) pontját, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi

Jogi Egyezmény X. cikkének 1. és 2. pontjait, az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezség Okmányának 19. cikk 1., 2. és 3. pontjait, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. § (1) bekezdését, 85. § (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (5) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 163. § (1), (2) és (3) bekezdéseit, a 164. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalásait, valamint az Alkotmánybíróság véleménynyilvánításhoz való joggal kapcsolatos határozatait.

Kifejtette, hogy a bírói gyakorlat szerint lehetséges a tárgyalás berekesztéséig az alperes személyében pontosítást tenni, és ez jelen esetben bírói tájékoztatás és felhívás után megtörtént. Erre tekintettel a per megszüntetésének nem volt helye, így a felperes keresetét érdemben vizsgálta. Rámutatott, hogy sajtó-helyreigazítási perben nincs helye a személyiségi jog megsértése megállapításának, ezért az eljáró bíróság nem foglalhat állást arról, hogy a perbeli cikk alkalmas-e a felperes becsületének csorbítására vagy sem.

A felperesnek, illetőleg családjának anyagi befizetéseivel foglalkozó alperesi cikkrészletről úgy foglalt állást, hogy ennek közlése nem minősül véleménynek, a tényállítás valóságát azonban az alperes nem tudta igazolni, és bizonyítást sem ajánlott fel. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a helyreigazítást elrendelte.

... „fogása” a ...-n keresztül közléssel kapcsolatosan azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ebben az esetben véleményről van szó, mert a cikk azt fejteti ki, hogy a felperest többen összefüggésbe hozták a nemzeti radikális körökben befolyásos internetes portállal, és a sérelmezett közlés az ezzel kapcsolatos vélemény kifejtését jelenti. Helyreigazításnak még akkor sincs helye, ha a vélemény esetleg téves, vagy pontatlan. A felperesnek, mint közszereplőnek az ilyen jellegű vélekedéseket még akkor is tűrnie kell, ha az nem mindenben valós alapon nyugszik. Az elsőfokú bíróság ezzel a közléssel kapcsolatos helyreigazítási igényt elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben a felperes keresetének elutasítását és a perköltségben való marasztalását kérte

Álláspontja szerint tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy helyreigazításra köteles. Az ítéleti rendelkezéssel szemben kifejtette, hogy a felperes által kifogásolt kitétel a véleménynyilvánítás körébe tartozik, és mint ilyen, nem ad alapot helyreigazításra. Megjegyezte, hogy az anyagi támogatás tényét a felperes nem vitatta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint, csak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, de az abból levont következtetéseit a másodfokú bíróság nem osztotta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.

A Ptk. 79. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A Pp. 342. § (2) bekezdése alapján, a határidőben kért helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.

A PK 12. számú állásfoglalás III. pontja alapján véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja.

Az alperesnek a sajtó-helyreigazítási kérelem kézhezvételét követően arról kell döntenie, hogy a felperesi kérelem alapos-e, figyelemmel a Pp. 342. § (2) bekezdésében foglaltakra.

Ennek során azt kell megítélnie, hogy a kérelemmel érintett részt a rendelkezésére álló adatok, bizonyítékok alapján alá tudja-e támasztani, illetve a kérelem esetleg olyan véleményt érint, amely esetben helyreigazításnak nincs helye.

A sajtó-helyreigazítási perben az eljáró bíróság elsődlegesen arról dönt, hogy a sajtószerv alappal tagadta-e meg a helyreigazítás közlését.

A fellebbezéssel érintett közlés tartalma az informátor állításának felhasználásával az, hogy a párt vezetése a felperest megkísérelte háttérbe szorítani, de ez komoly anyagi támogatása miatt sikertelen maradt.

A felperes helyreigazítási kérelme azonban arra vonatkozott, hogy a pénznek nincs szerepe a párt ügyeinek megvitatása során.

Ennek alapján a felperes olyan tartalmú helyreigazítást kívánt az alperestől, ami nem igazodott a sérelmezett cikk adott közléséhez, ilyen körülmények között pedig az alperesi sajtószerv alappal tagadhatta meg a helyreigazítás közzétételét.

Az elsőfokú bíróság tévesen ítélte a sérelmezett közlést tényállító jellegűnek. A lap informátorának állításaként közölt nyilatkozat elsődleges tartalma a párt erőviszonyainak taglalása körében az, hogy a felperes háttérbeszorítása sikertelen volt. Ennek okaként hivatkozott a nyilatkozó a párt anyagi támogatására. A közlés elemeinek mondatbeli, és szűkebb szövegbeli viszonya alapján, kizárólag véleménynyilvánításként értékelhető: az informátor úgy véli, hogy a felperes pozícióját a vagyoni helyzetének is köszönheti. A véleménynyilvánítás azonban a

PK 12. számú állásfoglalás III. pontja alapján sajtó-helyreigazítás alapját nem képezheti.

A felperes helyreigazítási kérelme egyrészről nem felelt meg a PK 15. számú állásfoglalásnak, másrészt olyan közléssel kapcsolatosan kívánt helyreigazítást, mellyel szemben a jogintézmény ezt nem teszi lehetővé.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése eredményes volt, ezért a felperes köteles viselni az első- és másodfokú perköltséget a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a 78. § (1) bekezdése alapján. A perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

A felperes köteles viselni a le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2011. május 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k., Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő